

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 14.10.2014 v trestní věci obžalovaného T[redacted] Z[redacted], nar. [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted], *t a k t o :*

K odvolání obžalovaného T[redacted] Z[redacted] se podle § 257 odst.1 písm.d) trestního řádu **zrušuje** rozsudek Okresního soudu v Tachově ze dne 24.7.2014 sp.zn. 9T 51/2014 v celém rozsahu a trestní stíhání obžalovaného pro skutek uvedený v návrhu na potrestání Okresního státního zástupce v Tachově ze dne 27.5.2014, sp.zn. ZK 218/2014, kterého se měl dopustit tím, že dne 7. 3. 2014 kolem 21:50 hodin řídil ve směru od hraničního přechodu Rozvadov po dálnici D5 v km 131,7, okres Tachov, ve směru na Plzeň dodávkové vozidlo Mercedes-Benz Vito, RZ [redacted] majitele – zaměstnavatele podezřelého spol. Pilsco s.r.o., IČ 29108471, se sídlem Kamenný Újezd 152, Nýřany, kdy při jízdě v pravém jízdním pruhu se řádně nevěnoval řízení a dění před jeho vozidlem a nepřizpůsobil rychlost svého vozidla tak, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou měl rozhled, tedy porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho postavení řidiče uloženou mu v ustanovení § 4 písm. a), § 18 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů ve znění pozdějších předpisů, a v důsledku toho narazil přední části vozidla Mercedes do zadní části před ním jedoucího vozidla Fiat 126P, RZ [redacted] [redacted], řízeného jeho majitelem P[redacted] Ř[redacted], nar. [redacted], které odhodil vlevo na středová svodidla a po tomto střetu se vozidlo Fiat několikrát převrátilo přes střechu a zůstalo ležet na levém boku v pravém jízdním pruhu, přičemž došlo ke zranění řidiče P[redacted] Ř[redacted], který utrpěl otřes mozku, podvrtnutí a natažení krční páteře, zejména a znečištěnou ránu levé paže při vnitřní části lokte o rozměru 80x50 mm, na jejíž spodině byly i drobné stěpiny skla zasahující až k pažní kosti, roztržení měkkých tkání nad prstozáprstním kloubem prostředníku levé ruky s přetržením šlachy natahovače pro tento prst, povrchní tržné rány na hřbetu levé ruky a několik malých oděrek na levém koleni s nutnou hospitalizací ve Fakultní nemocnici Plzeň Lochotín a operací levé ruky v době do 17. 3. 2014 a dále léčení v domácím ošetřování s vystavenou pracovní neschopností, kdy byla nutná následná rehabilitace při omezení pohybu levé ruky, až do současné doby, čímž měl spáchat přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti dle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, se podle § 307 odst.1 trestního řádu **podmíněně zastavuje**.

Podle § 307 odst.3 trestního řádu se stanoví zkušební doba v trvání **jeden a půl (1,5) roku**.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Tachově byl obžalovaný T[redacted] Z[redacted] uznán vinným, že dne 7. 3. 2014 kolem 21:50 hodin řídil ve směru od hraničního přechodu Rozvadov po dálnici D5 v km 131,7, okres Tachov, ve směru na Plzeň dodávkové vozidlo Mercedes-Benz Vito, RZ [redacted] majitele – zaměstnavatele podezřelého spol. Pilsco s.r.o., IČ 29108471, se sídlem Kamenný Újezd 152, Nýřany, kdy při jízdě

v pravém jízdním pruhu se řádně nevěnoval řízení a dění před jeho vozidlem a nepřizpůsobil rychlost svého vozidla tak, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou měl rozhled, tedy porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho postavení řidiče uloženou mu v ustanovení § 4 písm. a), § 18 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů ve znění pozdějších předpisů, a v důsledku toho narazil přední částí vozidla Mercedes do zadní části před ním jedoucího vozidla Fiat 126P, RZ [REDAKCE], řízeného jeho majitelem P. [REDAKCE] Ř., nar. [REDAKCE], které odhodil vlevo na středová svodidla a po tomto střetu se vozidlo Fiat několikrát převrátilo přes střechu a zůstalo ležet na levém boku v pravém jízdním pruhu, přičemž došlo ke zranění řidiče P. [REDAKCE] Ř., který utrpěl otřes mozku, podvrtnutí a natažení krční páteře, zející a znečištěnou ránu levé paže při vnitřní části lokte o rozměru 80x50 mm, na jejíž spodině byly i drobné střepiny skla zasahující až k pažní kosti, roztržení měkkých tkání nad prstozáprstním kloubem prostředníku levé ruky s přetržením šlachy natahovače pro tento prst, povrchní tržné rány na hřbetu levé ruky a několik malých oděrek na levém kolenu s nutnou hospitalizací ve Fakultní nemocnici Plzeň Lochotín a operací levé ruky v době do 17. 3. 2014 a dále léčení v domácím ošetřování s vystavenou pracovní neschopností, kdy byla nutná následná rehabilitace při omezení pohybu levé ruky, až do současné doby. Jeho jednání bylo posouzeno jako přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti dle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a byl za ně odsouzen podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře osmi měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání jednoho roku. Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel ve výměře jednoho roku. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu mu byla uložena povinnost zaplatit na náhradu škody poškozenému P. [REDAKCE] Ř. částku 8.000,- Kč a podle § 229 odst. 1 trestního řádu byli poškození Ředitelství služby silnic a dálnic ČR, společnost Pilsco, s.r.o. a Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra ČR odkázáni se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání, které odůvodnil prostřednictvím obhájce. Napadenému rozsudku vytýká jak vady skutkové, tak i právní. Od prvních dnů od nehody usiloval o to, aby napravil své nedbalé jednání, které zapříčinilo dopravní nehodu, při níž byl zraněn pan P. [REDAKCE] Ř. Nahlásil pojistnou událost pojišťovně, opakovaně se s poškozeným spojil, přičemž pro jeho nesoučinnost mu zaslal i příslib odškodnění, ke svému jednání se plně doznal a projevil nad ním lítost. S ohledem na to soud prvního stupně uvažoval i o podmíněném zastavení trestního stíhání, avšak ve svém rozhodnutí odůvodnil nepřipustnost takového rozhodnutí tím, že obviněný škodu nenahradil ani neuzavřel s poškozeným dohodu o náhradě škody. Odvolatel má za to, že soud nebral v potaz to, že pojistná událost byla řádně nahlášena, což se dle ustálené judikatury považuje za jiné potřebné opatření k náhradě škody ve smyslu § 307 odst. 1 trestního řádu. Pokud soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že příslib, který odvolatel zaslal poškozenému, nepovažuje za účinnou snahu po nápravě, neboť náhrada v příslibu uvedené částky je vázána na podmíněné zastavení trestního stíhání, zdůrazňuje, že k tomuto zaslání příslibu odškodnění se uchýlil až poté, co se opakovaně pokoušel s poškozeným dohodnout, nicméně pro nesoučinnost poškozeného k dohodě nedošlo. Obžalovaný tak byl v pozici, kdy neměl jistotu, zda mu řidičský průkaz zůstane či nikoliv a neměl jistotu, že bude mít prostředek, jehož prostřednictvím si na případnou náhradu škody vydělá. Musel tak odškodnění podmínit podmíněným zastavením trestního stíhání, neboť by se v opačném případě mohl dostat do situace, kdy nebude mít ani peníze, ani řidičský průkaz, což mu značně životní situaci ztíží. Nesouhlasí ani s výrokem o náhradě škody, kdy soud mu uložil

povinnost zaplatit poškozenému na náhradě škody částku 8.000,- Kč za zničené modely lokomotiv s odůvodněním, že tato škoda byla prokázána zakázkovými listy modelů a ceníkem. Na místě nehody žádné modely lokomotiv neviděl a soud ani pečlivěji nezkoumal jejich hodnotu, takže škoda nebyla prokázána. Navrhuje proto, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a vráceno soudu prvního stupně nebo aby krajský soud sám rozhodl tak, že se podmíněně zastavuje trestní stíhání obžalovaného.

Krajský soud v Plzni z podnětu odvolání obžalovaného přezkoumal postupem dle § 254 odst.1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku napadených odvoláním, i správnost postupu řízení, které vydání rozsudku předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

V řízení předcházejícím vydání napadeného rozsudku sice postupoval okresní soud v souladu se zákonem, když zákonným způsobem provedl všechny potřebné důkazy, na základě nichž vyvodil správná a úplná skutková zjištění a použil i správnou právní kvalifikaci, proti čemuž ostatně ani odvolání obžalovaného nesměruje, avšak pokud zdůvodňuje otázku trestu a náhrady škody, je jeho odůvodnění velmi slabé, nelogické a dokonce i vadné. Např. nelogické je v tom, že okresní soud zdůvodňuje, proč nepřistoupil k podmíněnému zastavení trestního stíhání tím, že obžalovaný neuhradil škodu, na druhé straně však uvádí, že se tak stalo díky přístupu poškozeného, ovšem vůbec nebere v úvahu, že ve smyslu § 307 odst.1 trestního řádu se za jiné potřebné opatření k náhradě škody považuje již to, že je řádně nahlášena pojistná událost pojišťovně v případě dopravní nehody. Dále se okresní soud vůbec nezabývá tím nejpodstatnějším, co by měl při rozhodování o podmíněném zastavení trestního stíhání brát v úvahu, a sice evidenční kartou řidiče, neboť jak je zřejmé, i z odůvodnění napadeného rozsudku, obžalovaný všechny podmínky § 307 odst.1 trestního řádu pro podmíněné zastavení trestního stíhání naplňuje. K jednání se plně doznal, pojistnou událost řádně nahlásil jeho zaměstnavatel pojišťovně, jde o dosud bezúhonného občana, který je zaměstnavatelem kladně hodnocen a pokud jde o evidenční kartu řidiče, má v ní tři záznamy o přestupcích, dva staršího data z let 2011 a 2012, a jeden z června 2013, a to záznam o přestupku, který spočíval v překročení povolené rychlosti v obci, kde bylo naměřeno 68 km/h a byla mu uložena bloková pokuta ve výši 500,- Kč. Obžalovaný je řidičem z povolání a tento jeden přestupek závažnějšího charakteru nemůže zabránit postupu dle § 307 trestního řádu, když všechny ostatní podmínky jsou splněny. Je také třeba zdůraznit, že byť v této věci nebyl vypracován znalecký posudek z oboru dopravy, obžalovaný uváděl, že jel rychlostí 120 km/h, poškozený pak rychlostí kolem 95 km/h, tato tvrzení nebyla ničím zpochybněna a je tedy zřejmé, že obžalovaný v daném případě nejel nepřiměřenou rychlostí, a že tato nebyla příčinou dopravní nehody, šlo spíše o nepozornost obžalovaného a nevěnování se řízení po určitou krátkou dobu.

Vzhledem k výše uvedenému Krajský soud v Plzni napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a sám znovu rozhodl tak, že trestní stíhání obžalovaného podle § 307 odst.1 trestního řádu podmíněně zastavil. Vzhledem k evidenční kartě řidiče obžalovaného, která není zcela bez závad, uložil delší zkušební dobu v trvání jednoho a půl roku.

Pokud jde o výrok o náhradě škody v napadeném rozsudku, ten byl shledán jako zcela vadný, neboť je zřejmé, že obžalovaný se projednávaného jednání dopustil jako zaměstnanec, v rámci pracovní cesty a v takových případech nelze k trestnímu řízení připustit žádné poškozené. Jde o dlouholetou praxi soudů v rozhodování o náhradě škody, v takových případech škodu hradí zaměstnavatel a ten ji pak řeší se svým zaměstnancem. Okresní soud

tedy pochybil, pokud poškozené připustil s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení a pochybil rovněž i pokud o těchto nárocích rozhodoval. Výrok o náhradě škody byl tedy rovněž usnesením krajského soudu zrušen.

Z výše uvedeného je zřejmé, že odvolání obžalovaného bylo shledáno zcela důvodné a v jeho intencích bylo rozhodnuto.

Poučení: I. Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

II. Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Plzni 14.10.2014

JUDr. Eduard Wipplinger, v.r.
předseda senátu

Vypracovala: JUDr. Alice Bártová, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Jana Poláková